

влади. Зазначені види державної влади не можуть об'єднуватись, оскільки це буде мати своїм наслідком узурпацію влади [2].

Все це дає підстави стверджувати, що публічне управління має ґрунтуватись на цінностях цивілізаційного та формаційного розвитку, громадянського суспільства, забезпечувати максимальне включення громадян до управління суспільством, країною та державою для досягнення легітимно розроблених і визнаних цілей прогресу, забезпечувати пошук компромісів або усунення соціальних, економічних і політичних конфліктів у суспільстві. Можна вважати, що публічне управління є формою діяльності органів виконавчої влади, проте це не означає, що вони діють лише в названій формі.

Державне та місцеве управління – рівні публічного управління, але такі, що мають якісні відмінності: кожен рівень має лише йому властиві можливості залучення населення безпосередньо до процесу управління. Чим «нижче» рівень публічного управління, тим більшою є децентралізація повноважень та кількість процедур безпосередньої участі населення в управлінні. Саме тому низовий рівень публічного управління – місцеве самоврядування – є максимально децентралізованим і характеризується найбільшим ступенем участі населення в процесі ухвалення управлінських рішень.

Список використаних джерел

1. Безверхнюк Т. М. Європейські стандарти врядування на регіональному рівні: монографія. Одеса. ОРІДУ НАДУ. 2015. 328 с.
2. Конституція України: зі змінами та доповненнями прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр#Text>
3. Костенок І.В. Місцеве самоврядування як соціальний інститут та елемент громадянського суспільства: теоретичні засади та практичні особливості в українських реаліях. Донецьк. ДонДУУ. 2012. С. 127 – 137. Серія «Державне управління Т. XIII. вип. 235. Ч.2.

Прокопенко Л.Л.

ОБОВ'ЯЗКИ ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ ЛИТОВСЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ

Обов'язки і права державних службовців Литовської Республіки визначені в Законі «Про державну службу» от 8 липня 1999 р. № VIII-1316. Обов'язкам присвячена ст.16 Закону. Державні службовці зобов'язані: додержуватися Конституції, законів та інших правових актів; бути лояльним Литовській державі і її конституційному ладу; поважати права і свободи людини, служити громадським інтересам; належним чином виконувати встановлені в описі посади функції, а також своєчасно і якісно виконувати доручені завдання; дотримуватися встановлених цим Законом, іншими нормативно-правовими актами принципи і правила діяльності та службової етики державних службовців, уникати конфлікту публічних і приватних інтересів, в установленому правовими актами порядку декларувати приватні інтереси, не зловживати службою; дотримуватися правил внутрішнього розпорядку

державних органів і установ та органів і установ самоврядувань; в установленому правовими актами порядку представляти інформацію про свою службу; не використовувати і не дозволяти використовувати службу або пов'язану зі службою інформацію інакше, ніж це встановлено законами або іншими правовими актами; не використовувати державну власність або власність самоврядувань для неслужбової діяльності; при виявленні даних, в силу яких державний службовець не вважається особою з бездоганною репутацією, негайно інформувати про них особу, яка приймає на посаду.

Державні службовці зобов'язані також не брати участь у діяльності не сумісній з посадою державного службовця. До такої діяльності віднесена насамперед будь-яка діяльність, яка викликає конфлікт громадських і приватних інтересів на державній службі. Забороняється також займати більше однієї посади державного службовця, працювати за трудовим договором в державному органі чи установі або в органі чи установі самоврядування, в якому він виконує обов'язки державного службовця, а також отримувати від державного органу або установи або органу чи установи самоврядування, в якому він займає посаду державного службовця, інші доходи, крім заробітної плати і встановлені в цьому Законі виплати, компенсації та допомоги. Радник члена Сейму і помічник члена Сейму (далі - державний службовець політичної (особистої) довіри члена Сейму) може займати не одну посаду державного службовця політичної (особистої) довіри члена Сейму у одного і того ж члена Сейму або у різних, які належать до однієї і тієї ж фракції, або виконувати обов'язки референта фракції Сейму, до якої належить член Сейму, але час його роботи при виконання всіх цих обов'язків не може перевищувати 60 годин на тиждень.

Державні службовці мають не використовувати службовий (робочий) час для інших цілей, за винятком роботи, що виконується з дозволу особи, яка прийняла на посаду державного службовця, якщо це не перешкоджає державному службовцю належним чином виконувати встановлені в його посадовому описі функції, а також виконувати обов'язки члена ради самоврядування і представника професійної спілки.

Список використаних джерел

1. О государственной службе: Закон Литовской Республики от 8 июля 1999 г. № VIII-1316. – Режим доступа: <https://e-seimas.lrs.lt/rs/legalact/TAD/a45bb470fbd511e993cb8c8daaf8ff8a/>

Соколовський С.І., Сорокін В.О., Соколовський С.С.

ПРОБЛЕМИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ СИСТЕМИ НАДАННЯ ПОСЛУГ З ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЮ УКРАЇНИ ВІДПОВІДНО ДО ВИМОГ ЄС

На протязі багатьох років в Україні відбувається «хронічне» реформування системи охорони здоров'я, що супроводжується погіршенням демографічної ситуації та стану здоров'я населення. В рішенні Кабінету Міністрів України «Про схвалення Концепції побудови нової національної системи охорони здоров'я України» який